

Iøvrigt vil man mene, at alle Seminarier bør opretholdes som 4-klassede Seminarier, i hvilke der kan optages 28 Elever i 1ste Klasse, dog saaledes at dette betegner det absolutte Maksimum af Elever, der maa findes i 1ste Klasse; det Seminarium, der beholder Oversid-dere i Klassen, maa derfor optage saa mange færre af de ny Elever.

Da der erfaringsmæssigt gaar en Del Elever ud som uegnede i de 4 Aar, Under-visningen varer, kan man regne med, at ikke mere end 25 af de 28 naar Lærereksamen. Med et Dimittenttal af 25 vil 16 Seminarier ialt dimittere ca. 400 Lærere og Lærerinder aarlig, og et Flertal af Udvalget (Albeck, Barfod, Haar, Hegermann-Lindencrone, Jensen, Kaalund-Jørgensen og Vinther) henstiller derfor til Overvejelse, at indtil 3 af de nuværende Seminarier nedlægges, og at af de Seminarier, der opretholdes, indrettes til et særligt Studenterseminarium med 3-aarig Undervisning.

At give Anvisning paa, hvorledes Nedlæggelsen skal foretages, maa Udvalget anse for at ligge udenfor sin Opgave, men man maa dog stærkt fremhæve, at der ved eventuel Nedlæggelse af et Privatseminarium maa tages alt muligt Hensyn til baade Ejerens, Forstanderens og Lærernes økonomiske Interesser.

Et Mindretal (Lund) mener ikke, at der i den nuværende Situation er Baggrund for at træffe Foranstaltninger, der kan føre til, at Seminarier, der forøvrigt udfører deres Arbejde tilfredsstillende, nedlægges mod deres Ønske.

Der vil til en saadan Foranstaltning kræves Lovhjemmel, men der er ogsaa rigelig Tid til at gennemføre en Lov om dette Forhold. Hvis Seminarierne, som foreslaaet under I., ikke optager Elever i 1934, behøver Spørgsmaalet om, hvilke Seminarier der skal bestaa, og hvilke der skal nedlægges, ikke at være endelig afgjort, før Elever skal optages i 1935. Paa dette Tidspunkt vil alle Seminarier have 2den og 3die Klasse, der i Sommeren 1935 oprykkes som 3die og 4de Klasse; de, der skal vedblive at bestaa, optager saa i dette Aar den ny 1ste Klasse, medens de, der skal afvikles, kun fører 3die og 4de Klasse videre og afholder Eksamen sidste Gang i 1937.

Det har indenfor Udvalget været drøftet, om den forhaandenværende Overproduktion af seminariuddannede Lærere ikke ogsaa kunde modarbejdes dels ved en bedre Sigtning af de Elever, der optages paa Seminarierne, saaledes at de mindreegnede udskydes, dels ved mindre Lemfældighed overfor Elever, der i deres Seminarietid viser sig saa ringe, at de næppe vil kunne blive egnede Lærere, og endelig ved strængere Krav ved Lærereksamen, saaledes at de ringeste Eksaminer, der i Almindelighed vil medføre, at deres Indehavere konstant er henvist til de arbejdsløses Kredse, bortfalder.

Med Hensyn til Optagelsesbetingelserne er Udvalget ikke i Stand til at stille noget Forslag, da disse er fastsat ved Seminarielovens § 4.

En Sigtning af Eleverne under deres Ophold paa Seminarierne ligger alene i Seminariernes egen Haand, men Udvalget ønsker at understrege Ønskeligheden af, at de Elever, der viser sig ikke at være egnede til at blive Lærere, søges standsede paa et saa tidligt Tidspunkt af deres Uddannelse som muligt, saaledes at de ikke i for mange Aar anvender Tid og Penge paa en Uddannelse, der dog for dem ikke vil føre til noget.

Med Hensyn til Afgangseksamen skal Udvalget henstille, at Kravet ved Eksamen hæves, saaledes at der kræves $g+$ i Gennemsnit i Stedet for g .

Man er vel af den Anskuelse, at det er alt for sent at standse en Elev, der har gennemgaaet Seminariet, ved at lade ham falde igennem til Eksamen, og at der derfor er noget rigtigt og sundt i den nuværende Tilstand, hvorefter saa godt som alle, der fører Studiet igennem, ogsaa faar Eksamen, men man mener, at den Omstændighed, at Kravet ved Eksamen sættes op, paa en gavnlig Maade vil virke tilbage paa Bedømmelsen af Eleverne